

degivet, at man ønsker selvstændighed, men man stadig væk ønsker økonomiske tilskud fra Danmark? Og er det et grundlag at fortsætte et rigsfællesskab på?

For det andet vil jeg spørge, om jeg kunne få uddybet den argumentation, som jeg ikke føler hænger sammen fra fru Sonja Mikkelsens side, om, at vi har et samhørighedsforhold til Færøerne.

Det har vi jo, men kræver det et rigsfællesskab? Har vi ikke i dag i Danmark det mest hjertelige forhold til Norge og til Island, som netop er selvstændige lande, mens det var et anstrengt forhold, dengang Island og Norge hørte ind under det danske rigsfællesskab?

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg ønsker at præcisere over for fru Sonja Mikkelsen, at beslutningsforslaget, som Lagtinget vedtog, og lagmandens efterfølgende brev til statsministeren er fuldstændig klokkeklare. Der står her i punkt 1 – med formandens tilladelse – at »Færøernes regeringsmagt senest den 1. januar 2012 overtager myndigheden over alle sagsområder i overensstemmelse med Færøernes folks retsstilling bortset fra sådanne, der knytter sig direkte til overtagelse af suveræniteten, og at Færøernes regeringsmagt i overensstemmelse hermed selv betaler for sagsområderne.«

Det bekymrer mig, at først statsministeren og nu også Socialdemokratiets ordfører bliver ved med at hænge sig i dette her tvivlsspørgsmål, som man påstår der er i sagen om, hvorvidt vi ønsker at forhandle på den ene eller på den anden led.

Nu efter 3 år håber jeg og henstiller jeg til regeringen og dens partier, at man tager landsstyrets udspil alvorligt og virkelig forhandler i stedet for kun at forhale.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Først skal jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at det er min opfattelse, at vi bør lukke for tvivlen i forhold til den aftale, der er indgået om Færøernes undergrund.

Det har for så vidt ikke noget at gøre med, at det ikke kan være fornuftigt at afklare, hvad der egentlig foregik i forbindelse med overdragelsen af undergrunden til Færøernes disposition, og det er jo det, som bl.a. tidligere statsminister Poul Schlüter kan bidrage til.

Men det er ikke noget, der for Socialdemokratiet kan betyde, at vi tvivler på selve aftalen, der blev indgået i 1992, og derfor mener jeg ikke, at det her er at lukke debatten i utide.

Til hr. Frank Dahlgard kan jeg til det første spørgsmål svare klart nej. Det er ikke min opfattelse, at man på Færøerne er kommet til det, man kalder point of no return. Det er ikke min opfattelse, at vi har fået en klar beslutning på Færøerne, og det må også i den sidste ende være det færøske folk, der tager stilling til det spørgsmål.

Om samhørigheden: Ja, vi har sandelig heldigvis i Norden en tæt samhørighed med hinanden, men den samhørighed, der er i rigsfællesskabet, er jo noget mere udvidet, kan man godt sige, ikke mindst fordi vi har fælles forvaltning på en række områder, som jo har gjort, at vi også har delt værdierne med hinanden på en noget mere tæt måde.

Til hr. Óli Breckmann vil jeg gerne sige, at for mig viser alene det, at landsstyret på den ene side har fremsat et beslutningsforslag i Lagtinget, som fører frem til en suverænitet, og på den anden side har skrevet til statsministeren og bedt om forhandlinger inden for hjemmestyreløven, at der ikke er en fuldstændig entydig opfattelse af, hvad det er for et scenario, vi har foran os.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan jeg forstå, at fru Sonja Mikkelsen ønsker, at Færøudvalget skal være sådan en studiekreds, der sidder og bladrer i nogle papirer af historisk interesse og så kan berige hinanden med, hvad der skete for 8, 9, 10 år siden, men det skal ikke have nogen som helst betydning. Hvorfor skal Færøudvalget det? Hvorfor ikke bare overlade stakken af papirer, i det omfang de ikke måtte være det, til forskere, der så kan sidde og lave sådan en historieskrivning?

Jeg kan overhovedet ikke forstå meningen med, at man har haft en massiv debat for nogen tid siden om, at man skulle have forhenværende statsminister Poul Schlüter ind, man skulle diskutere det her, man skulle til bunds i sagen, finde ud af, hvad der var sket og hvordan, hvis ikke det skulle kunne få nogen betydning overhovedet. Så har det jo bare været et slag i luften. Det kan jeg så forstå, det er fra Socialdemokratiets side, og det synes jeg virker helt forkert.

Altså det er da en bagvendt måde at gøre det på at lukke debatten og sige, at nu er det slut, re-